

„Regele a trimis acolo cai, care și o mare armată. Ei au ajuns noaptea și au înconjurat orașul. Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a trezit dimineața devreme; s-a ridicat, s-a dus afară și a văzut o armată care avea cai și care, înconjurând orașul. Slujitorul s-a întors și i-a zis: „Ah, stăpâne, ce vom face?” El i-a răspuns: „Nu te speria; pentru că aliații noștri sunt mai mulți decât aceia care s-au aliat cu ei.” Apoi Elisei s-a rugat, zicând: „O, Doamne, deschide-i ochii să poată vedea!” Și Iahve a deschis ochii slujitorului. Astfel, el a putut să vadă muntele plin de cai și de care de foc în jurul lui Elisei.” (2 Imp.14-17 BVA)

Regele Aramului era în război cu Israel și într-o noapte a înconjurat cu cai și care de război cetatea Dotan. Elisei și slujitorul lui erau amândoi în slujba lui Dumnezeu, dar în acest moment de criză modul în care au reacționat a fost foarte diferit.

În primul rând ei au perceput realitatea diferit: slujitorul a văzut cu ochii fizici ceea ce putea să vadă orice om, o armată de războinici gata de atac! Elisei a “văzut” cu ochii spirituali ceea ce numai un om cu credință în Dumnezeu poate vedea: ajutorul supranatural al Celui Preaînalt! Elisei nu a negat că armata Aramului e acolo, el nu a spus că slujitorul lui are halucinații sau că i se pare că vede dușmanii, Elisei a tratat situația cu ceva mai puternic decât ea, luând ca punct de referință puterea lui Dumnezeu. Chiar dacă armata dușmană era un lucru real pentru simțurile lui, el știa că Dumnezeu îl păzește, deci a supus totul unei realități superioare bazate pe credință.

Oricât am încerca să ascundem, faptele noastre arată exact ce convingeri avem! Speriat, slujitorul era gata de acțiune, el deja se gândea la o cale de rezolvare a crizei, în timp ce

Elisei, liniștit, are ca prioritate să-i arate adevărul. Situația era în mâna lui Dumnezeu și categoric El avea un plan de scăpare, dar acum era important ca slujitorul să înțeleagă realitatea spirituală. Aș putea spune că, în acel moment, nu armata Aramului era problema ci faptul că slujitorul nu putea să “vadă” dimensiunea puterii lui Dumnezeu. În situațiile critice din viața noastră, mai ales în cele de lungă durată, conectarea constantă la lumea spirituală, prin Duhul Sfânt, este o prioritate! Eliberarea se produce întâi în interior, prin alinierea simțurilor la ceea ce promite El în Scriptură, prin credința în adevăr, iar apoi lucrurile din exterior se conformează la ceea ce credem și acționăm ca atare.

Caii și carele de foc erau acolo de la început sau de când s-a rugat Elisei? Sigur că de la început! Unul din numele cu care Dumnezeu S-a prezentat poporului Israel a fost IEHOVA-ȘAMA (Dumnezeu este aici). Fie că Îl percepi, fie că nu, fie că tu crezi asta sau nu, El este prezent, este peste tot, măreția Lui umple cerurile și pământul. Tu ce “vezi” în momentul de criză?

“Îngerul lui Iahve își organizează tabăra în jurul celor care se tem de El; și îi salvează. Gustați și vedeți cât de bun este Iahve! Acela care se încrede în El, este un om fericit!” (Psalm 34.7,8 BVA).